

ковъ подѣ власть-тѣ на папѣ-тѣ. Учасникъ въ това си прѣдпри-
ятіе той направилъ хитрыя и дѣятельныя, нѣ при това и безсѣ-
вѣстныя сенаторъ, Ипатія Поцѣя, за кого-то нищо не значало да
ся мѣни една вѣра за другъ, стига само да не е челоуѣкъ длѣ-
женъ. Кириллъ сполучилъ да го привърже при себе си, кога-то
изработилъ чрѣзъ Іезуиты-ты, да му даде Сигизмундъ Владимир-
ско-то износно княжество. А за да могъть да приготвятъ сега умо-
ве-ты на народа камъ намысленъ-тѣ имъ уніѣ, тѣ обыколили сич-
ко-то Литовско княжество, и вредомъ хулили патриарсы-ты. Нѣ при
сичко това, прѣдложена-та имъ унія и на три-ты Събора, кои-то
свыквали единъ слѣдъ другы, все ся отхвърлила. Тогава ся рѣшили
да прибѣгнѣтъ до хитрость и лукавство. На събора прѣзъ 1591
годинѣ, Терлецкый сполучилъ да спечели нѣколко бланкета съ под-
печатаны-ты печаты на епископы-ты, та да направи ужъ на тѣхъ
прошеніе до краля да го моли, за да ся възврънѣтъ пакъ на Пра-
вославнѣ-тѣ черковѣ нравы-ты и прѣимѣщества-та, кои-то по-на-
прѣдъ си имала. Зѣлъ гы и безъ да направи това, задржялъ гы
у себе чякъ до 1595 годинѣ, на тогава написали съ Ипатія на
тѣхъ едно прошеніе и писмо отъ странѣ на краля до папѣ-тѣ,
за да му изявятъ, че унія-та ся жае нѣсамо отъ митрополита и
епископы-ты, ами — и отъ сичко-то имъ духовенство и паство.
Сигизмундъ испратилъ и двама-та да му гы занесѣтъ въ Римъ,
дѣто ся заклѣли прѣдъ него и заради събе си, и заради сичкы
другы епископы, че ше му сѣ вече вѣрни.

На завращаніе-то имъ отъ тамъ ся опрѣдѣлило въ Брестъ
Сеймъ, та да ся открье и въведе вече тѣржественно унія-та. На
него имало много духовны и свѣтскы лица, православны и папи-
щаши, надошли отъ сичко-то литовско княжество и Полшѣ, и ка-
то ся начинѣло още съвѣщаніе-то имъ, ся раздѣлилы на двѣ враж-
дебны — една на другъ, страны. За да искать уніѣ-тѣ, имало
само пять душъ епископы, при кои-то слѣдъ дълго клатуканіе ся
присѣдинилъ и митрополитъ-тѣ Михаилъ Рагоза; а останѣли-ти
още трима другы Литовскы епископы съ сичко-то друго духовен-
ство Бѣлградскый митрополитъ отъ Славоніѣ и сичкы-ти Русскы
голѣмцы, на чело-то на кои-то стоялъ прочютый князь Константинъ
Острожскый, казали рѣшително, че не искать и да слушать что е
то унія. Работа-та ся свършила тѣй, че уніяти-ти, поддържани отъ
Сигизмунда, обнародвали акта за присѣдиненіе-то на Грько-Рус-
скѣ-тѣ черковѣ съ Римскѣ-тѣ, по основы-ты на Флорентійскыя
Съборъ; православни-ти пакъ узаконили, да не слушать вече за